

העם

גרג'י החול

חול המכבש הגדול

חזק אמריקאי כביר

השיג את הפרדת

הכוחות — אך המשבר

הגדול צפוי מחר

המאבק הגדול על הפרדת הכוחות בין צפון התקרב לסיומו. המכבש של קיסניג'ר סולל את הדרך ומוחק כל התנגדות. במאמץ גואש למנוע מבעד המכבש להתקרב אליהם, נקטו המתנחלים שיטות של פרישה. הם, התנחלו" בקונייטרה, מי תוך תיקווה שאיש לא יעז לסלקם משם. כנגנבים בליזה. תיקווה זו ינקה מר נסיון העבר.

במשך שש שנים, הצטיינו כל שרי הר ממשלה בפחדנות עילאית מול שני המתנחלים. ממשא דיינ ועד יגאל אלון, הם התקפלו לעיני מתנחלים שהתייחסו ברצינות לנאוניהם הדמוגיים, ושאנסו אותם לגהוג על פיהם.

קריית-ארבע הוקמה על-ידי קבוצה שר באה לחברון בגניבה, תוך הונאת המושל הצבאי. אחרי מעשה זכתה הרמאות באישור ממלכתי, כאשר דיין ואלון מתחרים בייניהם מי יהיה הפטרון של המרמם.

השבוש שלחו דיין ואלון את המיטרה כדי לסלק את הרב משה לוינגר, ראש קבוצת קריית-ארבע, מחזית בניין ראש-המשלה.

"נכנעתי לכם!" בהפגנה זו נתגלה, במקרה, שלא היתה זאת, "הפרישה" היחידה מסוג זה.

כאשר יצא הרמטכ"ל, רב-אלוף מוטה גור, אל המפגינים, התפתח ביניהם דיין ודברים. בלהט הדברים פליט גור, מי שהיה אלוף פיקוד הצפון: "רגע אחד! אנחנו מדברים ביננו? או אחד הדברים המעטים שאני מצטער עליהם, הוא ששכנעתי לכם. ותודו שצדקתי. זה בקשר למיקומה של רמת-גשימים. אמרתי לכם: תישארו ואל תעברו כל כך קרוב לגבול. רמת-גשימים נמצאת ליד הגבול, בעוד ששאר היישובים נמצאים במרחק של ששה שבעה קילומטרים ממנו!"

לקראת המשבר. השבוע לא היה סיו כוי למתנחלים ולשותפיהם להצליח במאבקם. הלחץ האמריקאי הכביר היה חזק מכל התנגדות פנימית.

הרוב הגדול של הציבור רוצה בהפרדת הכוחות. כדי לשים קץ ללוחמה ולקורבנות. הוא נתמך על-ידי כל אנשי-הביטחון הצעירים. היודעים שצה"ל זקוק לכמה שנים של רגיעה, לשם שיקומו מחדש. אך המשבר-זוטא של הנסיגה הקטנה הראשונה בצפון הוא רק מקדמה קטנה על-חשבון המשבר הגדול, שיוצא את המדינה עד ליסודותיה. כאשר יבוא השלב הבא — בסיני, בגולן, ומעל לכל בתחומי ארץ-ישראל עצמה.

הממשלה

הכסאות המוסיקליים

מי הולך ומי

כא, לאן ולמה?

נאיף חוואמה רצה לחזק בישראל את הכוחות הלאומניים, השואפים להכשיל את ההסדר המתקרב (ראה הנדון). הוא הצליח לחזק את הקריאה לממשלת-ליכוד-לאומי. אך התוצאה היתה הפוכה: המתנגדים לשתוף הליכוד בשיטון הבינו שעליהם למהר ולקבוע עובדה קיימת של ממשלה חדשה, לפני שהגל הלאומני יציף את הבמה הציבורית. מחדלי ממשלת-המעבר הגדישו אף הם את הסאה.

סוף דיין. ההצבעה במרכז ברוב של 90% (302 נגד 36) היתה יותר מאשר הכרעה עניינית חשובה. היא היתה בגדר קריאה להפיכה. בהצבעה זו נקבר מעמד הפוליטי של משה דיין, אחרי שפרשת מעלות כיבתה סופית את הלתו הצבאית. כל תומכי שמעון פרס מחזק לחטיבת רפ"י הצביעו בעד ממשלת-61 — ובכך המליכו את פרס על ירושת דיין.

באותה שעה העבירה ההצבעה את הי ירושה מפינתם ספיר ליצחק רבין במפא"י

— ולפחות סללה את הדרך למעבר דומה באחדות-העבודה.

הגיוארדיה הקשישה במפלגת-העבודה לא חוסלה סופית. אבל כוחה המדיני נשבר. אין לה סיכוי להחזיק בשילטון, אלא אם כן יעשו היוורשים שגיאות קטלניות. **המישחק החביב.** עם הצבעה זו, התחיל שוב מישחק הכסאות המוסיקליים — ציוות כסאות הממשלה. זהו המישחק החביב ביותר על כל העסקנים והפרשנים הפוליטיים בישראל.

כמה מן המאבקים המתקמים ביותר:

● **תיק הביטחון.** כימעט ואי-אפשר למנוע אותו משימרון פרס, לאור עליית כוחו במפלגה, למרות התנגדות חטיבת אחדות-העבודה למינויו. אין מועמד סביר אחר. מאחר שמוסכם שמעמדו של רבין אינו די חזק, אחרי "מיסמך וייצמן", כדי שיחזיק בעצמו בתיק זה, נוסף על תפקיד ראש-הממשלה.

אולם ייתכן שפרס עצמו יסכים שבי-מישרד אחד זה הצטברו תפקידים רבים מדי, ויציע להוציא ממנו כמה תחומים. במקרה זה ייתכן שהשטחים המוחזקים יימסרו לשר אחר.

● **יעקובי-נבון.** קרב חשוב יתלקח סביב איוש התיק השני שיימסר לרפ"י.

יצחק נבון, שהוא פופולרי הרבה מעבר לתחומי רפ"י, מתחרה עליו עם גד יעקובי, גאמנו של משה דיין. נבון בא בהשבון לתיק ההסברה או החינוך.

● **אחדות-העבודה.** סימן-שאלה דר מה מרחף על התיק השני של אחדות-העבודה. הקיבוץ המאוחד תבע אומנם מלגילי להמשיך ולכהן בממשלה, אבל יגאל אלון עצמו אינו רוצה בכך ואילו לגבי גילי ספק אם רבין יוכל להרכיבו בממשלה, מאחר שהוא מוזהה עם השלישיה גולדה-דיין-גילי. מועמד אפשרי לרשת אחד מהם הוא משה כרמל, שרבים רואים בו אדם שקול ומאוזן, שיוסיף יציבות לממשלה החדשה.

● **תיק המישפטים.** חיים צדוק מחר יזיק בו בחזוקה, ומקווה לחולל בעזרתו רפורמה חשובה בסדר-השילטון. אין כל סיכוי שהמעריך יסכים למסור תיק זה למפלגה אחרת — למרות שגידעון האוזנר ושולמית אלוני לוטשים עליו עין.

● **שולמית אלוני.** שיבוצה מעורר בעיות רבות. מכיוון שמעולם לא עבדה במישפטים, אין לה תביעה חזקה על תיק-המישפטים. היא באה בהשבון לתיק-העבודה (משום שהוא כולל את הביטוח הסוציאלי). יהיה זה פיקנטו, כי תיק זה היה פעם בידי גולדה מאיר. תיק סביר אחר, מישרד-הפנים, יהיה כנראה חסום בפניה. בגלל הבטחה לשמרו לדתיים.

● **אהרון ירליין.** צירופו לממשלה כימעט מובטח, אחרי שעבר בריגע הבכון מגולדה מאיר ליצחק רבין. הוא יכול להיות שר-חינוך — אחרי ששימש שנים רבות כסגן-שר במישרד זה. אפשרות אחרת: שר בלי-תיק והמשך כהונתו כי מוכ"ל מיפלגת-העבודה, דבר שימנע מאבק קשה על כהונה זו.

● **שלמה הילל.** אין מועמד בולט אחר שיוכל להדיח אותו כנציג "עדות המזרח" בממשלה. אין קופצים על תיק שר-המישטרה. אבל גורלו של הילל תלוי במסקנות שתטיק לגביו ועדת-החקירה שהיתמנתה לי חקירת הטבח במעלות.

● **מישרד-האוצר.** זוהי, כמוכון, שאי לת-המפתח. אם ירצה, יוכל ספיר להמשיך לשלוט בו. אם יילך, ירצה למסור לראש-אמונו, מילבד יהושע רבינוביץ אין מועד מדים סבירים רבים. אך אפילו כדי לעבור משילטון-היחיד של ספיר להנהלת-צוות, דרוש אדם בעל שיעור-קומה. ספיר עצמו התעייף, אינו רוצה להמשיך בתפקיד ה-חשוף לביקורת מתמדת, מעדיף את העמדה הפחות-מסוכנת של יו"ר הסוכנות, שיש לוט ממילא גם על השיכון והקליטה.

● **יגאל אלון.** אם יישאר בממשלה, יהיה מעמדו טרובלמטי. דובר על שיבוצו כשר-החוזק — דבר שיגרום להתנגשות חזיתית עם אבא אבן, שאין לו חשק לוותר על עמדה זו. מה גם שאין בשבילו תפקיד בכיר דומה.

● **תיק ההסברה.** אין כנראה נטייה לבטלו, אם כי רבים סבורים שיש להפוך את שר-ההסברה לדובר-הממשלה בלבד. המועמד הסביר ביותר: אהרון יריב, שאין לו חשק להישאר במיטה החולה של מישרד-התחבורה. מי מוכן להיכנס למיטה זו? ייתכן שאחד ממועמדי העבודה הי-חדשים, כמו אברהם עופר או משה ברעם, שייכללו ככל הנראה בממשלת רבין.

שדי-נעוריו של פליני

„אני מגרש את שדי נעורי, הסביר פליני לעיתונאים שגמרו את ההלל על סרטו אמרקורד. בסרט מופיעה בעלת חנות-טבק שמימדיה הענקיים מדהימים. בתמונה משטאל: פליני הצעיר צועד בין שורות תנועת הנוער הפאשיסטי, סית, בת-זוגו בצעיף כלה, ופניהם אל פסל ענק של בניטו מוסוליני.

כך הם מדברים, האורחים שבאו עם תיקות להתפרפר, והמארגנים ש-ציפו לפרפרים נוצצים. כל מי שאינו מתמצא בעניינים יכול לחשוב שקאן הולכת למות. צלמי-העיתונות מדברים בערגה על היימים בהם היו הכוכבניות מעניקות להם רות אלא בגלל הסטטים שהוגשו לתחרות. כל שנה מפיקים יותר סרטים, כל שנה הרמה יורדת."

● **מזרים כפי** (מנהל הפסטיבל): „היו לנו צרות הפעם, לא בגלל הבחיר-רות אלא בגלל הסטטים שהוגשו לתחרות. כל שנה מפיקים יותר סרטים, כל שנה הרמה יורדת."

● **ז'אן פיה ראסאם** (ילד נורא, מפיץ סרטים, לבנוני הגאה בערבותו, גובה — 1.60 מטר): „הם רוצחים את ה-פסטיבל. מומיגים מבקר-יקולנוע מטמיי בוקטו ומנהלים אותו כמו הרצאה באוני-ברסיטה. אפילו רציפי מארסיי זוהרים יותר."

● **פאכר לה-כירה** (נשיא כבוד של הפסטיבל): „לא הפסטיבל הוא שגשגתה, כי אם הקולנוע כולו. פעם חיפשו זוהר, היום מסתכלים בסרטים."

● **ריימונד דנון** (המפיץ שפוצץ זה עתה את איגוד-המפיקים הצרפתי): „פעם היו באים לכאן כדי לעשות חיים. היום באים לעבוד. בסך-טרומו יש הרבה יותר נערות חשופות שדיים מאשר כאן. למרות שאין שם פסטיבל."

להרטיב את המשקה

ההפתעה שהכינה ברזיל: לך לעבוד, כסלן. בטיטו של הונג קארוונה, סת' קלחים בטלן מדופלם שהשתחרר מהכלא, עם שני ידידיו, אחרי שמילאו כריסם במשקה.